

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 83

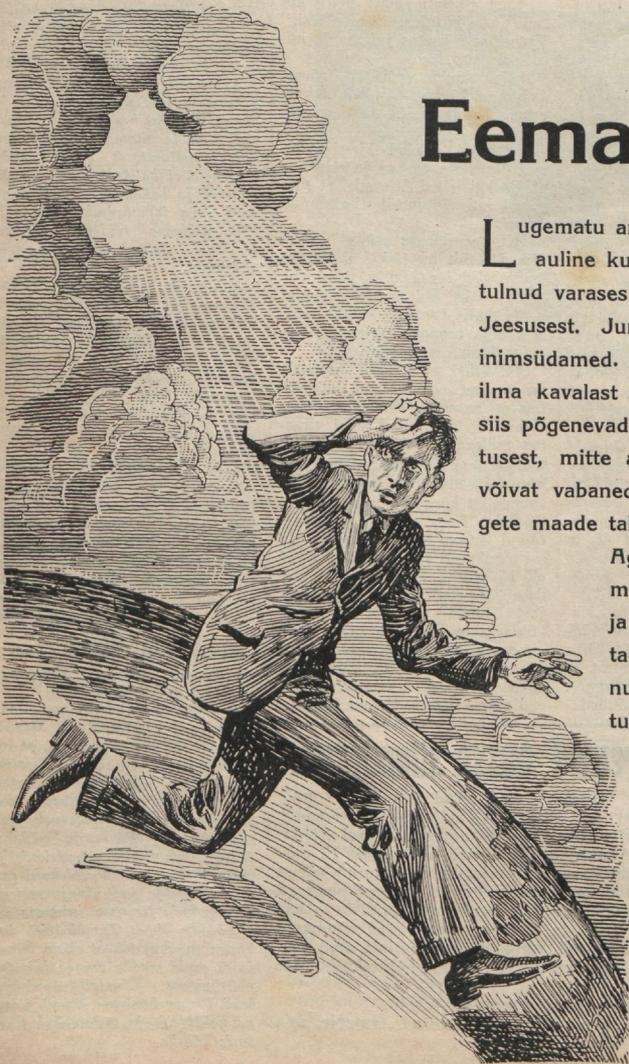
Juuni 1936

8. aastakäik

Eemale Jumalast!

Lugematu arv on neid inimesi, kelle kõrvu on kostnud kord auline kutse: Tule Jumala juurde! See kutse on sageli tulnud varases nooruses, kui ema rääkis lapsele Jumalast ja Jeesusest. Jumalik kutse on tasase häälena pannud liikuma inimsüdamed. Aga inimesed, olles meelitatud saatana ja maailma kavalast sosistusest, püüavad lahti saada Jumalast! Ja siis põgenevad inimesed kaugele ära Jumala kutsuvast armastusest, mitte ainult mõtte ja meelega, vaid paljud arvavad võivat vabaneda Jumalast ning usumõjust eemaldudes kaugete maade taha, kus neid Jumala manitsev hääl ei tabaks.

Aga kuigi inimene ruttaks kõige kaugematestki meredest üle ja läheks sinna, kus on üksildus ja tühjus, ei saaks ta lahti Jumalast, kes kutsub tagasi koju kadunud poja. Kui oled eemale läinud oma Isa kodust — tule taas kutsuva armastuse juurde!

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Ametlikke teateid.

ÜLENDA MISI.

Ülendatud komandörleitnandiks — kolonel Bower — Tšehhoslovakkia territooriumi komandör.

Komandörriks — kom.leitnant Henry — Kesk-Ameerika ja Lääne-India territooriumi komandör; kom.leitn. Wickberg — Šveitsi territooriumi komandör.

HENRY MAPP,
staabiüleml.

KASUTUSI.

Adjutant ja proua Åhlberg — Soome.

Adjutant ja proua Thyrén — Tallinna I.

Leitnant Tennén — Tallinna III.

Kadeti Katvel ülendatud proovileitnandiks ja määratud Tartu.

Kadeti Pihlamets ülendatud proovileitnandiks ja määratud Tartu.

A. W. LOCKYER,
diviisi komandör.

Juhi märkmeid.

Kindral oli tegevuses sõjaretketega Inglismaal, Taanemaal ja Šveitsis mõõduvul nõudlate jooksul, ja neil koosolekul sajadend päästmistõtsjad alandusid kahet-suspingile. Üksikasjaline kirjeldus leidub selles numbris koosolekute kohta, mis peeti hiljuti Šveitsis. Eelotivate kavatsuste seas on ka suur sõjakäik Soimala mootorsõidukitel ülemaailmselt. Eelmisel mootorsõjaretkel, mis peeti mõõduvul aastal, võitis osa üle 200.000 inimese.

Palume, et iga tupeja paluks Jumalat, et kindral saaks jõuda raimiselt ja kehaliselt selle raske ülesande täitmiseks.

Staabiüleml ja proua Mapp jätkavad oma hingedepäästmise koosolekuid. Mõõduvul maikvul nad külastasid mees- ja nais-sotsiaalikeskusi, samuti ka korpusi Briti territooriumil.

1936. a. kongress on nüüd mõõduvul ja meil oli palju õnnistatud koosolekuid Tallinnas. Läti käskjalajale brigad, kes meid külastas, esines hülgavalt kõigil koosolekul, mille kohta on kirjeldus 7. ltk. Läälsed jätsid väga häa mulje. Jumal oli meile väga lägi nõu päevil ja ma usun, et kõik osavõtjad omasid vaimustust ja õnnistusi. Sõjaretkel lõppes vaabõhukoosolekuga ja muusikalise koosolekuga Tartus, kus esines brigad. Mõõduvul koosolekul olid hästi külastatud.

Adjutant ja proua Åhlbergid, kes olid Tallinna I korpusse juhtivad ohvitserid mõõduvul kolme (Lõpp 4. veerul.)

Rünnak „MAAILM JUMALALE“.

Võitle hääd usuvõitlemist.

(1. Tim. 6:12)

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE †.

VIIHANE, millest peab loobuma, kui inimene otsib päästmist või pühitust, on „kuri uskmatasüda“. See on saatana pealkindlus. Sa võid teda ajada kõigist ja väljapaistest, ilma et ta väga sellest hoolib, aga kui tungiid ta pääkorterisse, kohe ta seab end vastuvõtmiseks kõige oma kavalsusega ja valedega. See valmistab talle vähe rahutust, kui inimesed loobuvad välistest pattudest. Aukartuse vääriline patune teenib sama hästi ta sihte kui põlatud patune. Ma usun tõesti, et palju inimesi on halvemad kui kurat seda soovib, sest niisugustena on nad isegi talle halb soovitusseks. See ei sega teda ka, et inimesed loovad, et nad on päästetud või pühitsetud. Selle vastu tal ei ole midagi, kui ta aga võib neid hoida selle kohal. Aga kui vaene hing ütleb enese vastu: „Nüüd tahan teada, kas olen päästetud. Nüüd pean sama kätte õnnistuse. Ei või enam elada Vaimu tunnistuseta, et Jeesus päästab mind nüüd ja puhastab mind nüüd.“, siis saab kohe näha, kuidas kurat oma valedega ja tempudega püüab hinge petta, et ta saaks teda meelitada kuskile kõrvaltsele või üntutada magama tõotusega, lubades võitu „üks teine kord“. Just siin õieti algabki võitlus kuradi vastu. Paljud, kui ütlevad, et nad võitlevad kuradiga, ei teagi, mis see tähendab. See on usuvõitlus, kus hing haarab kinni Jumala tõotusest, hoiab sellest kinni ning usub ja seletab, et see on tõsi, kuradi valedele vaatamata, seisukorrale ja tunnetele vaatamata, mis tõendavad vastolu. Ja siis ta läheb edasi sõnakumilises Jumala vastu, kas siis paistab, et Jumal täidab tõotust või mitte. Kui inimene jõuab punktini, et ta „kõikumeta peab kinni lootuse tunnistusest“, siis ta pääseb välja kahtluse ja ebakindluse udust ja videvikust kindla veendumuse päeva valgusse. Au olgu Jumala-

le! Ta õpib tundma Jeesust oma päästjana ja pühitsejana, ja ta saab täidetud alandlikul, väljarääkimata rõõmsa tundeaga tema igavesest armastusest.

Keegi seltsiline, keda ma armastan kui oma hinge, otsis puhata südamet õnnistust ja loobus kõigest päale „kurja uskmatasüdamet“. Ta ei mõistnud, et ta sellest veel kinni hoidis ja ootas, et Jumal talle annab õnnistuse. Kurat sosistas: „Sa ütled, et oled kõik altarile pannud, aga sa tunned ennast nagu harilikult.“

„Kuri uskmatasüda“ heitis kuradi poole ja ütles: „See on tõsi.“ Vaene mees kaotas julguse ja kurat sai võitu.

Jällegi kange võitluse pärast loobus ta kõigest — päale „kurja uskmatasüdamet“. Jälle sosistas kurat:

„Sa ütled, et oled täiesti andunud Jumalale, aga sa ju ei tunne nõnda kui teised ütlevad, et tunnevad, kui nad on täiesti andunud Jumalale.“

„Kuri uskmatasüda“ ütles jällegi: „See on tõsi,“ ja jällegi langes vaene mees uskmatuse läbi. Samuti läks, kui mees kolmandat korda andis Jumalale kõik — päale „kurja uskmatasüdamet“. Kurat sosistas siis:

„Se ütled, et kuulud Jumalale nii tervena, aga sa tead, kui äkiline on su meel. Kes teab, kas homme ei üllata sind mõni kiusatus, millega sa pole arvestanud?“

Kolmandat korda ütles „kuri uskmatasüda“: „see on tõsi,“ ja kolmandat korda sai mees tagasi loõdu. Tema ahastus ebaõnnestunud katsete üle saada pühadust sai lõpuks nii suureks, et ta nüüd oli häätahtlik lasta Jumalal näidata talle ebaõnnestamise põhjust, ja ta silmad avanesid selle ees, kuidas „kuri uskmatasüda“ kõik see aeg oli kuulnud kuradi häält ja olnud sellele sõnakumileik. Hääd inimesed, kes tunnistavad endid kristlasteks, ei taha häamee-

lega tunnistada, et neil veel on uskmatust südamet alles, aga enne kui nad on häätahtlikud tunnistama kõik patused, mille päale Jumal paneb oma sõrme, ei või ta neid pühitada.

(Lõpp 3. ltk. 1. v.)

Juhi märkmeid.

(Algus 1. veerul.)

aasta jooksul, said lakkumise kutsutuse ja määrati diviisi noorsoo sekretäredeks Helsingi diviisis Soomes. Meie hindame nende tegevusastaid Eestis ja kohitasid tänama neid nende ennastsalgava töö eest meie armsa rahva hääks, ja soovime neile parimaid ja rikkalikke Jumala õnnistusi nende uutes ja suuremates kohustustes.

Nende asemele tulid Tallinna I korpusse juhtideks adjutant ja proua Thyrén, kes saabusid Rootsis. Meie tervitame neid südämlikult ja palume, et Jumal õnnistaks neid rikkalikult. Tallinna ohvitserid ja kohalikud sõdurid on neid juba tervitanud, kuid meie kõik ühinevad väljendades oma terviisu. Jumal õnnistagu neid mõlemad.

Rahvuslik üleskutse on nüüd lõppenud ja ma kasutan võimalust tänades iga ohvitseri ja all-ohvitseri ja sõdurit, nekrutit ja sõpra pingutuste eest üle saavutamiseks. Palun vastu võtta meie südämlik tänu väärtusliku abi eest, ja meie püüame tarvilada saadud raha meie töö edendamiseks siin maal.

Leitnandid Pihlamets ja Katvel said terviituse tagasituleku puhul kadetikoost Soomes. Nad määrati kapten Eimanni assistentideks Tartu. Meie palume, et meie ühed ohvitserid saaksid võimsateks hingedevõitjateks. Me tervitame neid ja väljendame oma õnnitlust nende ülenduse ja kutsutuse puhul.

Suvine sõjakäik on alanud ja me oleme rõõmsad, et oleme saanud loa vabaõhukoosolekute pidamiseks, millist eesõigust meie hindame. Ohvitserid ja sõdurid tahavad teha oma parimat, et inimestele selgeks teha Kristuse päästmistõõ vajadust. Me kutsume sõpru osa võtma vabaõhukoosolekust, mis peetakse suve jooksul kaks või kolm korda nõudlas. Küsioge kohalikult salvatsioonist, milla ja kus neid koosolekuid peetakse. Tulge ja ühinege meiega, et ülendada Kristust inimeste ees.

Lõpuks olgu Jumal teie igapäevase suvekuevudel, et elada temale et anda oma sidame inimeste päästmiseks. Jumal õnnistagu teid. Proua Lockyer ühineb minuga kohitas ja südämliket terviitustis kõigile.

Komandör Brengle ausse ülendatud.

Oma tegevust, samuti jälgis ta huviga igasugused sündmused maailmas. Ta on väga tuntud igalpool üle maailma oma raamatute läbi pühituse kohta, milliseid müüdid kõike kokku üle ühe miljoni eksemplari.

Kindral Edw. Higgins juhatab tema matuseid.

Komandöri lahkumise on väga suur kaotus Armeele, aga tema töö ja mõju elab edasi.

Võitle hääd usuvõitlemist.

(Aigus 2. lhk.)

Veel kord tuli mees ja pani kõik altarile, õeldes, et ta tahab loota Jumalale. Veel kord sosistas kurat: „Sa ei tunne end ju sugugi teistsiti,“ aga nüüd mees pani vaikima „kurja uskmata südame“ vastusega: „Ma ei hooli sellest, et ei tunne end teistsiti. Olen Issanda oma igatahes.“

„Aga sul ei ole ju sarnaseid tundeid kui teised ülevand endil olevat,“ sosistas kurat.

„Ma ei hooli sellest. Olen Issanda oma, ta võib mind õnnistada ehk õnnistamata jätta, just nii kuidas tal meelepärast.“

„Aga su äkiline tujukas meel?“

„Ei ma hooli ka sellest. Ma olen Issanda oma, ja ma loodan temale, et tal on võimu selle eest hoolitseda, et mu tüju muudetakse. Olen Issanda oma. Olen Issanda oma.“

Nõnda jätkas ta edasi terve päev ja õö ja veel järgmisel päeval „kuradile vastu seistes, kindel uss,“ keelates kuulda „kurja uskmata südame“ mõjutusi. Tal tundus hinges aulist vaikust ja kindla otsuse Jumala töötustele, loota, kas Jumal teda siis õnnistab ehk mitte. Kella kümne ümber teisel õhtul, kui ta pidi voodisse minema, ilma et ta mõelnud sellele, et midagi ebaharilikku pidi sündima, täitis Jumal oma vana töötuse: „Issand, keda teie otsite, tuleb kiiresti oma templisse.“ Jeesus, Jumala Poeg, „kes oli surnud, aga kes nüüd elab igavesti“, ilmutas end talle sarnasel viisil, et mees hakkas imestama, armastama ja kummardama teda. Oi, kuidas ta võiduroomsalt hõiskas Jumala, oma Päästja pärast, ja rõõmistas selle üle, et ta oli usku kinni pidanud ja kuradile vastu seisnud.

Selle punktini peab iga hing jõudma, kes tahab Jumala riiki pääseda. Ta peab patule surema ja ära heitma kõike kahtlust, ja uskmatust. Ta peab olema häätahtlik, olema „ristikõõdud Kristustega“ nüüd, ja kui ta nõnda

MAAILM JUMALALE!

teeb, siis Jumal puudutab teda, süütab teda põlema oma armastuse ja tule läbi ja täidab teda väega, samuti kui elektri tänavraudtee vagun võtab vastu tuld ja väe, kui ühendus on korras, nii kui peab olema.

Jumal õnnistagu sind, mu vend, Jumal õnnistagu sind, mu õde, ja aidaku sind näha, et „nüüd on õige armas aeg“. Kui oled täiesti Jumalale andunud, siis pea meeles, et kõik, mis paneb sind kahtlema, ei ole Jumalast, vaid saatnast, ja Jumal käseb sind „seista temale vastu, kindel uss“. „Ärge nüüd heitke mitte ära oma julgust, mis suure palga saab.“

Õiguse võidukroon.

PAULUS oli kindel, et ta saab tasu. Ta teadis, et õiguse võidukroon ootab teda. Ta oli kroonimata kuningas selle sõna tõsisel mõttes. Ta oli Nero vang, aga ükski kroon ei võinud teha Nerot kuningaks. Paulus oli kuningas ka ilma kroonita.

Oled sa kindel, et saad tasu? Kindel oma õigusekrooni üle? See on vaimustuseks pimedusepäevil, kurbuseõil, arusaamatuis ja ristikandmisel.

Ega sa ometi ei ole kaotanud oma krooni? Paulus ütles: „Õiguse kroon on mulle talle pandud.“ See ei ole tühine kiitlemine. See on ainult kindla fakti konstateerimine. Ta oli olnud õiglane kõigil oma teil ja ta teadis, et temale mõistab kohut õiglane kohtunik.

Aga Paulus oli ka surmani usstav vaimule, mis on tegelik kristlikkusele, Kristuse clavale vaimule. Ta ütles: „...aga mitte üksipäin mulle, vaid kõigile, kes Tema tulemist ootavad.“ Tänu, Paulus. See on sõna, mida ootatakse. Meie oleksime petunud, kui sa ei oleks ütelnud seda.

Kõigile! See sisaldab ka sind ja mind. Mõtle, kui meie kroonimisepäev ilmub! Milline õnnelik ja rõõmurikas päev! Valu ja kurbus on põgenenud, kõik pisarad on kuivatunud. Võitlus on lõppenud. Kõik taeva pasunad puhutakse, et võtta meid vastu. Kas olemes seda väärt? Ainult Jumala armust.

„Pea kinni, mis sul on, et ükski ei saa sinu krooni võtta.“ (Ilmutuse 3:11).

Saja-aastane salvatsioonist.

Meie hollandi seltsiline proua H. C. Kat-malta pühitses 7. aprillil oma saja-aastast sünnipäeva. Tugev vanake võitis vastu oma tähtsal päeval mitmeid õnnesoovijaid päikesepaistelise naeratusega ja rääkis nendega mõõdund päevade üle.

— Juba 46 aastat kuulun Päästearmeesse. Sain päästetud Schiedam's sel ajal, kui komandör Olyphant oli juhataja siin Hollandis, — justustab ta.

— Meil oli äri Schiedamis, ja inimesed enustasid, et meie kaotame kõik olles ühinenud Päästearmeega, ja see on õigus, et kaotasime oma paremaid ärisõpru, aga Issand oli usstav oma töötustele; tema hoolitses meie eest.

Õde Kat mäletas veel elavalt esimest kongressi, millest ta võitis osa: kongressi juhatas Päästearmee Asutaja. Ta jutustas muuseas: — Kui meie tulime tagasi Schiedami, kohtas meid rahvahulk, kes tahtsid tungida meile kallale. Ma ei unusta ilalgi, kuidas lipukandja hüüdis: — Teh-

ke, mida soovite, aga jätke rahule meie lipp!

Ühes teises kohas teda visati kividega ja tema mehe univorm rebiti tükkideks.

Küsimusele, kui kaua ta soovis veel elada, ta vastas: — See jäägu Jumala otsustada. Vahest ma igatsen küll ära siit, aga ma olen annud kõik Jumala kätte.

Kindlasti mul on olnud vahest üsna puudulik järg. Mu mees lamas haigena neliteist aastat ja sellel ajal ma pidin muretsema meie mõlema ja kahe lapse eest. Aga Jumal on teinud kõik hästi. Sellepärast ma ütlen: „Issand, sündigu sinu tahmine. Ma olen näinud, et sinu käsi seab kõik õieti.“

Õde Kat elab oma viimaste aastate jooksul Päästearmee kodus vanadele Hilversum's. Ta jätab mulje, et on väga terve ja on väga huvitatud lugemisest ja käsitööst.

— Jumal õnnistagu vanakest ja neid, kes teevad oma parimat, et valgustada tema eluõhtut, kirjutab hollandi „Strijkreet“.

Halb äri.

KEEGI noormees läiks kõrtsi ja palus viina. „Ei,“ vastas kõrtsmik, „teie olete juba joonud nii-kui-nii liig palju. Kord olite juba joomatöves, enam ma ei müü teile.“

Noormees astus kõrvale ja andis ruumi kahele teisele noorele, kes olid just tulnud kõrtsi ja keda kõrtsmik teenis väga lahkesti. Ta vaatas neile vaikselt ja süngelt, aga kui nad olid emaldunud leti juurest, läks ta kõrtsmiku juurde ja ütles: „Kuuas aastat tagasi, nende vanuses, ma seisin säalsamas, kus nemad praegu. Olin noormees helgete väljavadedega elule. Nüüd, kahekümnekaheksa-aastasena, olen täielikult kokku vajunud nii ihuliselt kui vaimiliselt. Teie meelitasite mind joomisele. Siin teie juures muutus joomine mulle harjumuseks, mis hävitas mind. Müüge mulle nüüd veel mõned klaasid ja teie töö saab lõpetatud täielikult. Olen varsti ära teie jalust — mul ei ole enam lootust. Aga nemad võivad veel saada päästetud, neist võib veel saada inimesi. Ärge müüge neile viina, müüge mulle, laske mind surra ja siis maailm vabaneb minust; aga Jumala pärast ärge müüge enam neile.“

Kõrtsmik kuulatas. Ta kahvatus ja värises. Pannes käest viinakannu, hüüdis ta: „Jumal aida-ku, et see oleks viimane tilk, mida olen müünud.“ Ja ta pidas ka oma sõna.

Ühe naelaga mees.

SUUREL telgikoosolekul. Mida juhatas laulev evangeelist Aleksander, sai keegi väga jumalakartmata mees ülesti sünnitatud. Pärast koosolekut ta tuli Aleksandri juurde ja ütles, et ta tahab meeldeid olla kaasas Issanda töös.

Aleksander vastas lahkesti: „Armas sõber, teie võite ju vaevalt lugeda, sellepärast teie saate aru, et teie ei või tulla ühes meiega. Mida teie võiksite teha?“

„Jah,“ vastas mees, „ma võin hoida telki, puhastada saapaid ja muud sarnast.“

Ta võeti kaasa ja ta täitis oma tööd kõige suurema südamepuhutusega. Aga sellest ei ole küllalt, — temast sai ka hingedevoitja, ja ta võitis sarnaseid, keda teised ei oleks võinud võita. Õeldakse, et viie aasta jooksul ta oli Issanda käes vahendiks, mille kaudu enam kui tuhat hinge toodi Kristuse juurde. Tal oli vaid üks nael — legitiivse armastus hingede päästmiseks — aga seda naela ta tarvitas usalt.

Mida teed sina oma naelaga, mis on usaldatu sinu hoolde?

VÄIKESE MAIE TARKUS. Tuntuim inimene.

VÄIKE Maie, istudes maas, märkas oma kõrval suure ämbliku: ta ehmus ja jooksis ära. Ta ei peatunud, ei veenduda, kas ämblik on mürgine või mitte, aga ta põgenes. Järelevaatamine oleks võinud muutuda saatuslikuks, aga põgenemine tähendas kindlust.

Ämblikud on kasulikud loomakesed ja neid ei tohi hävitada: neil on maailmas oma koht ja sellepärast peab hindama neid. Aga nad ei ole kohased sõbrad väikesele tüdrukule.

Ämblikud on huvitavad loomakesed ja nende uurimine annab meile palju õpetust. Aga nad ei ole kohased uurimisobjektid väikestele tüdrukutele, välja arvatud juhtumisel, kui see sünnib kogenud õpetaja juhatusel või jällegi, kui ämblik on surunud.

Õnnelik on tüdruk või poiss, mees või naine, kel ei ole tege mist kahtlaste asjadega — mis on omal viisil ämblikud. Ämblikud mitte ainult ei hammusta, vaid nad kooavad võrke, ja häda neile, kelle ümber kootakse võrk!

Lot istus ja vestles maailma edu ämblikuga, selle asemel, et hoiduda kõrvalvee ämbliku. See viis teda ikka ja ikka ligemale Sodomale, kuni teda viimati kisti sissepoole väravaid. See kudus ta ümber võrke, kuni ta viimati oli köidetud sinna kogu oma südamega ja perekonnaga. Ämbliku võrkudest ja tema võimust pääsis Lot ainult kaotades kõik oma varandused. Aga tema naisele kood köidikut olid liig rasked, ja alludes ämbliku vestlustele, tema muutus soolasambaks.

Jakob istus ja vestles pettuse ämblikuga, mis hammustas teda valusasti, mürgitas tema kõlblust, võttis temalt kodu ja tega teda hukuriks. Ta kudus tema ümber oma võrku nii, et ta ei võinud vabaneda mitmete aastate jooksul. Õigust ütelda, ta ei vabanenud kunagi noist külgehakkavast köidikuist ja need „viisid tema hallid juuksed müreaga hauda.“

Israeli lapsed jutlesid argtuse ämblikuga ja selle järelduks oli — neilt võeti pärimisõigus ja nad pidid rändama nelikümne aastat kõrbes, kuna vanad, kes lahkunud Egiptusest, surid ja tõotatud maale võis minna ainult noor põlv.

Meil ei ole sugugi tarvis minna vana testamendi juurde

ja tema ajalooliste varanduste ligi, et leida näiteid neist, kes ei põgenenud ämbliku eest, kui ta tuli nende juurde, ja võtsid ühes sellega enestele kannatusi. Meie näeme neid oma ümber iga päev. Arvamata hulk on, kel praegu elu hävinenud, süda murtud, karjäär rikutud; kui nad tahavad, nad võivad mäletada, et kõik nende raskused algasid päevil, mil nad allusid ühel või teisel kujul kiusatusse, selle asemel, et põgeneda nende eest.

Ja ometi nooremad kui vanemad inimesed ei pööra sugugi tähelepanu hoiatusile meie ümber. Nad istuvad ikkagi veel ja kuulavad kiusaja sosistavat häält, mõtle mata sellele, et saavad haavatud ja püütud võrkudest, aga iga viivitatud silmapilk kiusaja läheduses muudab nende seisukorra keerulisemaks.

Ütle neile, et nad põgeneksid, ja nad küsivad imestusega: „mis pärast? Mis kahju mulle võib sündida?“ Nad peatuvad, et veenduda, kas ämblik on mürgine või ei, ja seistes — neid hammustatakse. Ehk jällegi nad uurivad ja panevad tähele ta liigutusi, teevad ämblikuga eksperimente, olles veendunud oma kavaluses, et mitte saada kahju ämblikest, ja ometi samal ajal nad satuvad endale teadmatult kavalasti valmistatud võrku, mis köidab neid ikka enam ja enam.

Millised kahtluse-ämblikud vaevavad noorust, mürgitades tema usuallikat ja rõõvides neilt teist südamerõõmu, mida annab

Jumala lähedus! Millised ahnuse-ämblikud teevad paljudele päätungi, surmates neid kõiki häid omadusi ja muutes neid parasitideks!

Sõnakuulmuse-ämblik on tunginud mitmesse Armees noorresse, andes neile nõu lahku da sõnakuulmise ja teenistuse teel ja hoiduda täiesidamlikust jälgimisest Jumala hääl le.

Kadeduse, viha, tagarääkimise ja eneseuhkuse ämblikud ootavad igas nurgas, kes peatuksid ja kuulataksid neid.

Siis on veel mõnel kujul kõlblusetuse ämblikke, kes otsivad paremal ja vasakul, hävitades tagasihoidmiseta oma ohvreid. Mürgitatud ohvritel läheb kõik halvemini ja halvemini, kuni nad viimaks hukkuvad lootusetult ja meeleheitel.

On arusaamatu, et paljud näited allumisesest kiusatustele, — mis toob enesega palju õnnetust — ei leia enam vastu võtlikke inimesi, kes väikesel tüdrukul eeskujul põgeneksid kiusaja eest. Võib-olla nende kasvatajad on süüdi; et nad ei ole küllalt hoiatanud neid hirmsate hädaohutude eest; aga võib-olla, et mitmed naeraksid välja kasvatajaid, nähes nende püüded hoiduda kiusatusist. Lastevanemad, kasvatajad, noorsoo töölised ja kõik peak sid mäletama Salomoni sõnu: „Mu laps, kui patud kiusavad sind, ära allu neile!“

On vaid üks tee, kuidas vabaneda hirmsast ämblikust — kiusajas — hoiduda kuulmast teda.

Mis on patt?

„Aga kui me käime valguses, nagu tema on valgus, siis meil on osasamine isekesega ja Jeesuse Kristuse, tema poja veri teeb neid puhtaks kõigest patust.“

Siin on kolm usulist kogemust:

1. Sõnakuulmise kogemus — käimine valguses.
2. Sõprus, osasamine Issandaga.
3. Jeesuse Kristuse puhastav verejõud hinges, meeles, elus ja tões.

Kõigepealt on tarvis vastata küsimusele: „Mida mõistame patu all?“

Vastan, et patu all mõtleme jumalikkudest käskudest üleastumist, Jumala käskude mürdmist. See tähendab ignoreerida tema tahtmist meiele tõrkuda tegemast, mida tema ta-

hab, et teeksime; tõrkuda minemast, kuhu tema tahab, et lähemise. Kes teevad nii, on patused. Inimene, kes ei tarvita oma raha ja aega nagu Jumal tahab, on patune.

Patt on hirmsaim kurjus maailmas.

Nähes vaesust ja viletsust, inimesed ütlevad: „Milline häda!“ Aga võrreldes patuga, see on väike.

Halgused rõõvivad pikapäale õne ja kõik muud, vaatamata armaste omaste hädalduksile ja pisaralle — nad võtavad meilt meie kallimat. Aga võrreldes patuga, see on väike häda.

Surm on suur häda, aga siis käib ajalikkude asjade kohta, siis suurim kõigest hädadest on olla Jumalale sõnakuulmata, ütelda talle, et meie ei

(Järg 5. lhk.)

„KES see on?“ küsiti üksteiselt meeste seas väikeses lavalas Kalliea järvel, kui Jeesus ühe käelõigutusega ja sõnaga vaigistas tormist möllavat järve.

Agal aastasajal on korratud küsimust, mida kõige esteetik sead sid mõned lihtsad kalurid üksteisele, haritud teemest, valitsejast, teadusmeestest, kunstnikest ja igast rahvakihist. Sest kui elu Issand räägib, siis häid inimesed langevad Tema ette ja kummardavad Teda, kuna kurjad võimud värisevad ja põgenevad. Inglise lakkavad laulmast ja kogu loodus austab Teda, Temale andades.

Aga milline oli Kristus, kui ta kõndis Jeruusalemmas kitsalt länaväl, kui Ta kõndis tolmustel maanteedel ja tervendas kurte, halvatuud, pimedaid?

Keegi inglise naiskirjanik annab üsna, aga — nagu ta ise ütleb — liig kahvatu kirjelduse Kalliea mehest järgmiselt sõnu:

„Ta on õrn ja kaastundlik, aga Ta on tegev ja järeleandmatu. Laps Tema süles võis tunda nagu kodus, aga vae nlasti Ta sundis värisema. Ta ütles, et ta mõistab kohut inimeste üle, aga oma südames Ta oli lahke ja alandlik. Ta ütles patu kohta kõige hirmsamaid asju, aga patustele Ta ütles kõige lahkemaid sõnu, mida inimene kõrv kunagi on kuulnud. Ta küsis mindult kõik, mis mul on, ometi Ta annab iseenest tervelt minu hääks. Ta on tuntuim inimene, kes üldse elanud, ometi ükski ei ole Teda üatigi mõistnud triekikult. Tema autoriteet on kõikjal tunda, ometi Ta hoidub rahvavalga kiitvast hüükamisest. Tema rõõm ja sõprus üralab kõike inimest ja ometi ütleb rahvas, et Ta oli „mees täisvalu.“ Ta üratas surmuid ja ometi Ta ise läks vabatahtlikult surma. Tal on sarnane jõud, mida ühelgi ei õlnud enne ega pärast Teda, ja ometi Ta koputab, ootab ja kuulatab, kas süda ei anneta Temale kõik oma armastust ja kõik oma tahtejõu, kui Ta läheb temast mööda. Ta suri lahetuhande aasta eest, ometi tuhandele Ta on tänapäev reaalsem kui ükski armsaim sõber, keda kaaludes nad kaotaksid kogu oma elurõõmu.“

Suured hulgad tunnustavad Teda kui ajaloo Kristust, sellepärast et aastaraud nende dokumentidel tulevad neile meelde Tema tulekut maailma. Ta on neile abstraktne õhver, mitte isiklik Päästja. Ometi tuntuim kõigest inimesest tahab tulla sinu ellu.

Oled sa Teda vastu võlnud?

Maailm Jumalale!

Imelik unenägu.

KEEGI jumalakartlik kaupmees, väga edukas oma äris, oli kaunis vaene oma hingeelus; ta ei tahtnud kuidagi võtta omaks, et ta peaks suurdama oma ohvrit Jumalale. Kord öösel ta nägi imelikku und:

Tema töötuppa tuli keegi isand ja vaatles rahulikult kallist toasiseseadet, mille järele ta pani kaupmehe ette kviitungi annetusist, mida ta annud toetuseks mitmesugusele seltsile. Siis ta seadis ette kindla nõudmise praktilisema toetuse pärast. Kaupmees vabandus mitmesuguste põhjustega ja lõpuks muutus isegi kannatamatuks teiste eestkostja vastu.

Siis võoras tõusis üles, vaatas läbitungivalt kaupmehele ja ütles: „Just täna on möödunud üks aasta ööst, mil mõlesid, et su väike tütar läheb igavikku. Sa ei võinud leida kuskilt enesele rahu. Kello poole sa hüüdsid tol ööl!” Tema hääl tungis läbi kuulaja kogu olevuse. Ta tõstis oma pilgud rääkijale ja talle näis, et külalise välimus oli täiesti muutunud. Ta vaatas temale nii rahulikult ja läbitungiva pilguga ning jatkas:

„Viie aasta eest sa ise olid haura serval ja mõtlesid, et sured igal silmapilgul ja jätad oma perekonna abita. Mäletad sa, kui palusid tol korral? Kes päästis sind siis?” Lühike vahe, ja ta rääkis edasi veel madalama ja mõjuvama häälega — „Mäletad sa viieteist aasta eest, kui ise tundsid end kadununa, jõuta ja lootusetu; sa veetsid päevad ja ööd palves ja mõtlesid olevat valmis andma kas või kogu maailma, kui sul oleks vähemalt tund aega veene oma pattude andestusest — kes kuulis siis su palvet?” — „See oli minu Jumal ja Xrapäästja! Ja, see oli Tema!” — „Aga kas Ta vahest on kaebanud selle üle, et pöördud liig sageli Tema juurde oma palvetega?” küsis võoras, ja tema hääles kostis õrn etteheide. „Ütle, oled sa valmis täna õhtust päälle mitte kunagi enam paluma Temalt midagi, kui ka Tema oma-kord ei küsi sult enam midagi?” — „Ei, ei iialgi, ei iialgi!” hüüdis kaupmees ja tõusis üles. Kuju kadus ja ta ärkas, aga ta hing oli sügavasti puudutatud. „Mu Issand ja Jumal, mida olen teinud? Võta kõik, jah kõik! Mis on kõik, mida oman, võrreldes sellega, mida sina oled teinud mulle?”

= Päästmise eeltingimused. =

INIMESTE teadmine Jumala tööst looduses on kasvanud palju. Päike, kuu, tuul, soojus ja külmus ei ole enam mingisugused mõistelised looduse nähted, mille taga seisab teadmata jumalikkus; neid arvatakse nüüd juba matemaatiliseks. Nood kõik on, mis ütelda, analüüeeritud ja jagatud.

Päike, mida küll ei ulata inimese käsi, on inimeste mõistusega välja arvatud ja ära mõeldetu. Ära arvatud on isegi tuule kiirus; ehk küll harilik surselik ei või ütelda, kust ta tuleb ja kuhu ta läheb, siis ometi on välja arvatud, mitu kilomeetrit ta jookseb tunnis.

Milliseid imesid inimene suudab teha elektril abil, mis ei keeda mitte ainult toitu, vaid kiirendab toidu kasvamist, muutes ööd päevaks!

Meie kasvamine materjaalseis asjade teadmises ilmutab meile meie teadmatust vaimulikes ja taevasis asjus. See on loomulik, sest Jumalat võib mõista südamega — aga kunagi mitte ainult mõistusega.

Taevariigi seadused on väljendatud väga selgesti, aga ligidane ühendus looduse ja Looja vahel võib olla ainult siis, kui esimese alub seadusile. Patt toob suure kuristiku nende vahele.

Enne kui iga üksiku inimese südant valgustab kirr Jeesuse ristilt, on sarnane süda oma patu ja üleastumiste pärast surma pimeduses.

Religiooni õpetajad tänapäev ei rõhuta, et on tarvilik läbi elada imet — südame muudatus. Inimestele näidatakse vahendeid, mis ei ole võimsad pöörma inimest pimedusest valgusele.

Olen rääkinud palju inimestega, kes on veendumusel, et päästmine on midagi, mida inime võib ise saada aste-astmelt.

Sedasama kuulsin noormehelt rongis, kellega mul oli pikem kõnelus. Ta avas mulle oma südame, kirjeldades oma pettumusi elus ja pattu. Ta igatsus Jumala järele oli nii suur, et ta põlvitas ühes minuga rongikupees ja meie palusime seltsis Jumalat. Aga ta ei suutnud mõista, et Jumala päästmise plaan on nii lihtne! Ta ütles, et tal on võimatu uskuda, et päälle patus elatud aastate Jumala vaim võib silmapilkelt sünnitada teda uuesti. Ta ei tahtnud loobuda mõttest, et peab ise „parandama ennast” ja võitma kiusatusi astmeliselt.

Mu süda oli väga kurb noormehe pärast, aga meie lahkumise silmapilk lähenes kirrusega ja tema ei olnud astunud veel otustavat sammu. Olen palunud tema ja teiste tema sarnaste eest, keda köidavad samad ahelad. Oh, et nad püüaksid omada päästmise veenet, mida saame südamesse ühes pattude andestusega!

Kui sul veel ei ole seda, siis pöördu patust, jätta kõik oma püüdist ja usus võta vastu vabadust, mida Jumala Poeg ostnud.

Piibel ise kostab enese eest.

KUI Benjamin Franklin oli Pariisis, kutsuti teda kord väga peenese seltskonda, kus viibis ka hoovkond. Päälle tervituseremooniat vestles seltskond ajavaimu kohaselt pilgates kristlust. Usku põlajit ja piiblit tühistati. Märkused muutusid ikka sagedamateks ja neid väljendati ikka valjema häälega. Keegi lugupidamata piduvõrleid, kelle sõnu igaküis jäljits suure tähelepanuga, ütles, et piibel ei olnud mitte ainult avalik vae, vaid et tal puudub ka kirjanduslik väärtus.

Kõik prantselased avaldasid oma nõusolekut sellele, ainult Franklin vaikus. Aga sel ajal ta oli suures lugupidamise hoovkonna poolt ja nad ei olnud rahuldatud tema vaikimisega, vaid küsisid tema arvamist. Franklin vastas oma lahkelt, natuke omapärasel viisil, et ta vaevalt oli valmis andma rahuldavat vastust, sest ta mõtted olid koonutatud tema raamatute ümber, mis kirjutatud ütlebata hästi. Ta oli leidnud selle raamatukogust, ja kui juuresoljad soovivad, siis ta olevat valmis lugema lühikest osa sellest. Kõik olid rõõmsad ettepaneku üle, mille päälle Franklin väga tõsiselt ilmege võttis oma taskust vana kulunud raamatu ja luges ilusa väljendusega poeetilist osa juuresviibijale. Kõik imestasid seda väga ja ütlesid selle olevat parima, mida nad kunagi kuulnud. „See on kaunis,” ütles üks. „See on imetlusväärne,” oli kellegi teise arvamine. „See on parim, mida oleme kunagi kuulnud,” oli kogu seltskonna arvamine ja kõik küsisid huvitusega kirjaniku nime. — „Kas teile, mu härrad, meeldib see tõesti?” küsis Franklin ja naeratas oma võidu üle. „Minu raamatust on palju sarnaseid kohti. See ei ole mingisugune muu raamat kui teie poolt põlatud piibel, ja ma lugesin teile ette prohvet Habakuki palvet.”

...

Mis on patt?

(Algus 4. lhk.)

tee, mida tema käsis. See on suurim häda, kurjus.

Patt on suurim liigategemine Kõigevägevamale. Milline tänamatus Jumalale! Patt on liigategemine ise oma hingele. „Kes minu vastu pattu teeb, teeb häda oma hingele.” Patt on liigategemine lastele.

Sellepärast on hädatarvilik vabandada patust. Piibel ütles, ja meie teame seda olevat võt, et ükski inimene ei pea teema pattu.

Sul ei ole enam vaja patustada. Sul ei tarvitse enam anda Jeesusele põhjust valada pisaraid.

Seadus ei oleks seadus, kui selles ei oleks ette näha ka karistus. Seadused ilma karistuseta ei oleks seadused, vaid ainult hääd nõuanded. Sellepärast peab patustanud hing kandma ka karistust. Aga meie oleme läbi elanud anlise andestuse ja vabastuse pattudest. „Jah, Juuda söö lövi ees murdub kõik ahel.”

Sinu üle võib valitseda mitte sinu halb, vaid pühitsetud loomus. Kes tahab anduda pühale seadusele?

Adjutant ja proua Thyren'id, Tallinna I korpuse uued juhatajad.

Lilled olid närtsinud.

Mõned turistid Lõuna-Kalifornias vaatsid ilusaid lilli, mis kasvavad kanni suvila ees. Majaproua tuli välja ja tervitas külalisi. Päälle selle ta võltis käärid ja lükkas ära peotäie lilli, mida ta andis neile. Turistid nägid koke, et neile antud lilled olid võltsitud. Kui nad olid läinud nautu eemale, nad pidid viskama ära lillekimbu, sest õielehed langesid.

Just samuti teevad mitmed, andes oma kingitusi Kristusele. Meie ei austa Kristust, kui anname talle närtsinud õisi. Me peaksime andma Kristusele parimat, kõige kallimat aega ja tugevaimat jõudu meie elust, kannimata hääd lõhna meie südame armastusest. Kristus ei ole väärt saama midagi vähem kui kõige paremat, mida võime anda.

PÄÄSTEARMEE JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib kadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tõnades kogu maailma ümbritsevat Armees organisatsiooni, on korda läinud paljusid leida. Maks: Eestis — Ekr. 3.— Välismaal — Ekr. 5.—

Korpusekadettide nurk

Juhataja: diviisi komandör.

Kuidas saavutada edu?

MÕÖDUNUD kuul ma kõnelesin suurtest võimalustest, mis anevand igiühle, ja et edu ei saavutata juhuise, vaid kindla töö läbi. Teil on tingimata elus edu, kui te võidate kõik raskused. Teie elu on teie endi käes, pühendage ta Jumalale ja ta kasvatab selle väärtust inimsoo kasuks.

Me oleme kõik rikkad. Mõni võib küll üelda, võttes arvesse ta majandusele, et ta on vaene. Kuid ma ütlen veel kord, et me oleme rikkad — rikkad tulevikus. Mida kõike võib varjata endas teie tulevik? Elu on näidanud, et lihtsatest oludest võivad võrsuda riigi või vaimse elu juhid, kellele sõnadest on arvamata suur mõju tuhandetele. Noorus on aeg, mil peaks valmistama kasuliku tuleviku vastu.

Ma usun, et me kõik oleme teatud määral auahead. See peabki nii olema, kuna me midagi muudki me üksikõheteks. Kuid me peame auahead pühitsemata ja õigele asjale pühendamata. Keegi prantsuse kirjanik ütles: „Tema tahtmisest on meie rahu.“

Me peame olema auahead Jumala tahtmisest täitmisest. Teil on oma püüded, ideaalid ja sihid tuleviku suhtes. Neid kõiki peate kasutama vaimses elus.

Te peate omama moraalse jõu kiusatuste vastu, peate olema ausameelsed, usuvad ja kohusetruud, kuid üle selle peate olema vaimne elu. See ikksi annab elule ees tõelises mõttes. Vaimne jõud tuleb igaveselt Jumalalt ja muudab teie elu.

Nüüd tekib küsimus, kuidas saavutada edu? Loe Joos. 1:8, seal leiad sa vastuse — Jumala sõna uurimise läbi. Ja see ei maksa ikksi Joosua kui rahvajuhhi kohta, vaid iga mehe ja naise kohta, kes võitleb patu vastu ja püüab edustada Jumala riiki.

Teil on korpusekadettide Klassis hää võimalus Jumala sõna uurimiseks, mis on tagatiseks edule teie elus.

Teine abinõu eduks on õige teo sõprade valimine. Mõnigi ebaõnnestumine tuleb panna ebaõigele sõprade arvele. Olge selle juures väga ettevaatlikud, et teie ei rikuks häid võimalusi.

Järgmine abinõu eduks on julgus elus. Eks te ole tähele pannud Kristuse elus, kuidas ta sõna oli alati täis julgust. Kui ta nägi komistavat ja võllevat inimest, siis ütles ta alati: „Ära kardata!“ Meie vajame julgust, et valitseda ennast ja oma kiusatusi, ja sel viisil võita närtsimata elukrooni.

Joosepi elu oli täis julgust, ja talle ei leidu sarnast kogu piiblis. Vanglas, aagus, külluses, rahvajuhina, alati ja kõikjal on ta julguse kehastus. Ta ammutas jõudu

(Lõpp 4. veerul.)

Mispärast ma ei käi kinos.

MISPÄRAST hoidun kinos käimisest ja mispärast pean tegema seda? Üldiselt ja pääasjalikult sellepärast, et see on kahjulik mu hingele, mille üle pean valvama. Tunnen küllalt hästi kino halbust, et olla veendunud tema võimes kõigutada terve vaimuelu aluseid. Kinodes antakse sageli õigust kahtlasile asjule. Sää ei näidata elu õieti. Noori meeli võib mõjutada kergesti, sellepärast mitmed nurgalused, mida noorus teeb meie päevil, on tänuvilga kinodes nähtud ülemeelelikkusele.

Päästearmee teeb rinnakuid, et võita maailm Jumalale. Saatan on seadnud omale sihi „maailm põrgule“. Tema relvad on alati moodsad, ja üks vägevamaid relvi noorsoo vastu on kino.

Üldisist põhjusist tahan minna üle üksikasjalisile, mispärast mina hoidun kinokäimisest. Kinode külastamine tähendab minule ajaraikamist. Elu on nii lühike: Jumalast antud ülesanne — võita temale hingi — on liig tõsine, et vabandada sarnaseid laisalt mõõdasaadetud silmapilke. See tähendab ka raharaiskamist. Jumalale antud rahakott ei tohi saada tarvitatud sarnaseks otstarbeiks. Võib isegi jõuda päev, kui mul puudub raha oma korrapärase sõdurimaksud andmiseks, millega toetan korpust ja Jumala tööd, ja see sellepärast, et olen tarvitanud oma nädalalakse täiendades kinooomaniku rahakotti.

Kino on osa maailmast, millest töötasin lahutada ennast. Ma ei või kõndida käsikäes maailmaga ja samal ajal ka Jumalaga. Teatri ukse ees ma peaksin vabastama ennast oma kätest, mis said minu eest läbiuuritud. Ilus sõprus palves temaga saaks katkestatud. Siis ei oleks enam rõõmu

lugedes tema sõna, sest igal silmapilgul võiksin oodata pühast raamatust hõkamatuid sõnu. „Õnnis on see, kes sellese päale kohut ei mõista selle aja sees, mis ta tunneb hää olevat.“ (Rooma 14:22). Ja kuidas võin ma tuua maailma veendele primaarist asjust, kui ma ise teen seda sama, mida nemadki? Minu põhjendused toovad neile ebameeldiva tulla-tuse.

Siis ma hoidun kinodest hää eeskujul pärast. Isegi siis, kui ma külastades kino, ei teeks kahju oma vaimulikule kogemusele, ma ei lähe sinna, sest see võiks olla komistuseks paljudele teistele, kelle hinge pean armastama nagu enda. Väga sageli keegi öde, noorem usus, usaldab väga kedagi vanaemat; ta paneb tähele ta elu ja kuuleb tema sõnu. Sellepärast pean olema ettevaatlik. Apostel Paulus ütles, et ta ei sõis siis liha, kui ta sellega on komistuseks oma vennale.

Viimane põhjus on tähtsaim eelmisist. Ma olen Jeesuse Kristuse ja Päästearmee sõdur. Jumal on mind välja valinud, et aitaksin teda võita temale maailm. Mulle usaldatud ülesanne on püha; minu vastustus on suur — see nõuab mult kõike vaimlisi, mõtte ja ihu jõude, mis mul olemas. Dr. Borcham ütles: „Ma pean töötama oma eluvõrega.“ Seni kui inimesed müüvad oma hinge ja hukuvad, seni kui laste ei õpetata Päästjat, ma ei või, ma ei tohi lasta midagi rikkuda Püha Vaimu kanalid, mis takistaksid mind aidata neid Jumala riiki.

Tekib küsimus: „Kas siis peaks hoiduma kinokäimisest?“ Kui minu tahtmine on antud tervelt tema tahtmisele, kui tema juhib mind täiesti, kas maailmal on siis veel külgetõmbejõudu? Kas Jumala Vaimuga täidetud süda ja Te-

Auline usk.

ÜHES Inglismaa linnas on väike ilus kabel, mille on ehitatud keegi jumalalasal-gaja.

Endisel jumalasalagaljal oli hää, paluja naine, kuid tema ei tahtnud kunagi kuulda naist, kui see rääkis vaimulikude asjade üle, ta ei võinud isegi kannatada, kui nägi piiblit, ja keelas valjult niiaisti oma naist kui ka teisi rääkida temaga usust. Kui naine nägi, et sel viisil ta ei või mõjutada teda, otsustas ta paluda iga päev keld kaksteist Jumalat oma mehe päästmisest pärast. Mehega ta ei rääkinud sellest, aga iga päev nimetatud ajal ta rääkis Jumalaga oma mehe üle. Ta jatkas nii kaksteist kuud, aga mingisuguseid tundemärke ei võinud näha mehe juures. Aga ta ei lõpetanud palumiseaga. Pääle mitmekuulise palumise ta usk muutus kõikumaks ja ta ütles: „Kas ma pean lõpetama palumiseaga?“ Aga kolme vastas ta küsimuse sõnaga „ei“ ja lisas sellele: „Minu palve võib ju saada vastatud, kui ma olen surunud.“ Kui ta oli tulnud sarnasele „usule“, näis, nagu Jumal oleks saanud teda sellele kohale, kuhu Ta tahtis juhatada teda, ja nüüd ligines palvekuulmise aeg. Ühel päeval tuli mees koju lõunaks nagu harilikult. Naine ootas söögitoas, aga mees ei tulnud. Kui ta oli juba kaua oodanud, otsis ta teda igas toas asjatult. Viimaks ta tuli mõttele minna otsima teda väikeses ruumikeses, mida ta tarvitas oma palvekohaks. Sää ta leidis teda palumas, põlvili maas just samal kohal, kus ta kaheksateist kuud iga päev oli hüüdnud Jumala poole, et ta päästaks ta mehe ja andestaks ta patud.

ma Vaimust juhitud meel igatseb asjade järele, mis ei ole Tema Vaimust? Kas Jumalale antud kõrvad ja silmad igatsevad selle järele, mis liihast? Kolab kindel vastus: „Ei!“ Kõik minu varandus on üleval; kõik minu rõõm on: „Kristuse äramõõtmata rikkus.“

Kuidas saavutada edu?

(Algus 1. veerul.)

elavalt Jumalalt, ja kõik, kes temaga kokku puutusid, sattusid ta mõju alla ning teadsid, et see tuli Jumalalt. Sel kombel see mees, kes oli alul ori ja hiljem juht riigis, saavutas edu üksnes Jumala kaudu.

Tehke oma elu sõltuaks Jumala tahtmisest, omandage julgust. õppige tundma Jumalat piibli läbi, valige hoolgale sõpru, küll üle kõige valitsegu jumaliku kusteie vaimses elus, siis on edu kindel teie elus.

Elu on liig tõsine, et tegutseda ennustamisega. Otsi paremat juhti ja jälgi teda õiguse teel.

Rahvusvahelisi tefteid.

Kindral Schweitsis.

Möödunud kuul, taevaminemise-pühäl, kindral E. Booth külastas Schweitsi ja võttis osa erilistest väliskoosolekute päevast Zürichis.

Kindrali külastus lõi suuri laineid Armeeseltsiliste ja sõprade seas.

Juba vara hommikul saabusid Zürichil igalt poolt Schweitsist pikad erarongid Armees sõduritega ja sõpradega, kes tahsid tervitada oma armastatud juhti.

Suurel kogumispäeval, kuhu oli piistatud higiletek, kindral kõneles 20-tuhandelisele kuulajaskonnale, kes täis vaimustatult veritas valjusti Jumala rahva kõrget juhti.

Toimus ka Päästearmees suur ohvitseride ja sõdurite rongkäik, millest võttis osa tuhandeid ohvitseride ja sõdurite ümber, mis paljude orkestrite saatel läksid neija kilomeetri pikkuses rongkäigus läbi linna.

Jumal ei keelanud ka oma õnnistusi ja 567 hingeläksid patuteelt ning andusid Kristusele.

Aafrika.

Uued ohvitserid Kenis.

Möödunud nädalal ülendati Kenis 22 pärismaalast kadetti ohvitseriks ja ühenduses sellega avati ka 10 uut korpust. Mitmes külas, kuhu läksid uued ohvitserid, on juba hinged pööranud Jumala juurde.

Mariakani külas on juba 50 pärismaalast võidetud Kristusele.

Kinias ehitati uus koosolekute saal 500 istekohaga. Uue ruumi õnnistamisel ruumid ei suutnud mahutada kõiki huvitatud kuulajaid.

Üks Nairobi 31 ümberpöörnute seast tuli hiljuti vanglast, kus ta viibis 12 aastat. Nüüd ta algab uut elu, töötades aasasti ja teenides Kristust. Kristuse kuningriik levib Aafrikas.

Inglismaal

kasvab motorisatsiooni osa koosseis. Möödunud kuul rahvusvahelise pääkorterit staabiülem õnnistas uut, suurt autot, mis anti abianudmise osakonnale ja tarvitatakse puudustkanatavate ödede ja laste viimiseks Armees suvistesse puhkekodudesse.

Egiptus.

Päästearmees alustas oma tööd ka Egiptuses, kuhu seni oli väga raske pääseda, sest kohalikud araablased küsivad fanaatiliselt agressiivseid kristlikke töötajaid.

Möödunud kuul saadeti Egiptusesse ühes Inglise sõjaväesõjasaadega ka mõned Päästearmees ohvitserid, kes mitmes linnas, kuhu on paigutatud Inglise sõjavägi, seadsid sisse erilisi sõjameeste puhkekodusid. Puhkekodudes peetakse inglise sõjameestele vaimulikke koosolekuid, sääl on korraldatud raamatukogud, lugemistoad aja-lehtedega jne. Nois ruumes on ka mugavad nurgakesed puhkamiseks, kus sõjamehed võivad kirjutada kirju ja tunda end kõigiti vabana.

Hoollitatakse ka toidu eest. Väga odava hinnaga eest antakse küllaliste, sõjameestele, terviselikke maitseid

Kaheksas aastakongress Tallinnas.

Kongress on igal aastal oodatud sündmus. Ka sel aastal oodati kongressi, ja eriti sellepärast, et siis saime ka näha oma seltsilisi oma diviisist — piiri tagant. Nimelt päästekäskjalad Lätist rikastasid meie kongressi oma kaunitu puhke- ja keelpilli ning laulukoori ettekannetega.

Laupäev, 16. mai oli jõudnud, oodatud päev, ja meie armsad seltsilised saabusid. Keeleküsimus tegi küll takistusi otsekohesteks kõnelusteks, aga iga päästesõdur mõistab teineteist hästi sooja käepigistusega, naerutusega ja halleluuga hüüdes. Tulles jaamast, läksime rongkäigus Tallinna I korpuse ruumidesse, kuhu oli tervitus- ja muusika-jumalateenistus. Läti seltsilised olid õppinud laulma meie armast hümni ja nii nad võitsid kohe meie südamed. Issand oli ligi oma päästva väega ja õnnistas kõiki osavõtjaid.

Pühapäeval oli kaunis hulk kogunenud pühituskoosolekule, mil meile rõhutati eriti vajadust eraldumiseks maailmast, kui tahame olla Jumala rahyas. Päälelõunul läksime rongkäigus Kadriorgu vabaühkoosolekule, kuhu oli tul-

nud suur rahvahulk. Mitmed neist otsisid kosutust ja puhkust päale nädalise raske töö ja koormakandmise. Neile kõlas auline sõnum läti seltsiliste poolt eestikeelses laulus: „On sinu elus palju vaeva, rõhub sind raske mure, piin,“ ja kutse „Mured ja koormad kõik siia too; jätta neid kahetsuspingile...“ Öhtusel koosolekul oli jällegi hää osavõtt. Diviisi komandör rääkis kõikvõimsast Jeesusest, taeva ja maa Issandast, kes seisab inimsoo südamekes ees ja koputab, paludes sisselaskmist. Rõõm oli näha neid, kes otsustasid avada talle oma südamed ja kahetsesid oma patte.

Esmaspäeva õhtul oli koosolek Rannavärvamäel ning sääl rongkäik Merimeeste Kodusse, kus peeti viimane koosolek, mis muutus ka soojaks sõprusvaldamise ja lahkumiskoosolekuks. Mitmed igatsesid, et oleks vaid mõni päev viibida koos üksteisega, aga aeg möödub kiiresti. Loodame, et kongressil omatud õnnistused on püsivad ja on näha meie igapähe elus.

Osavõtja.

Meie võitlusväljal.

Tallinna 1.

Meie, päästesõdurid I. korpuses mäletame veel kaua õnnistusi, mida Jumal on meile annud möödunud kuu jooksul. Suur oli meie rõõm, kui tervitasime uusi leitnante, kes lõpetasid kadetikooli Soomes ja nüüd tulid tagasi töötama oma kodumaal. Mõni päev hiljem algas meie aastakongress, mida juhatas diviisi komandör major Lockyer, kuna hää muusika-eeskava andis Läti päästekäskjalade brigaad. Meie täname Jumalat selle aja eest. Kurvastusega saatsime ära meie armastatud juhid adjutant ja pr. Ahlberg'id ja nende lapsed; nemad läksid tagasi töötama oma kodumaale Soome. Meie mäletame tänutundega neid aastaid, mil töötasime siinsel võitlusväljal üheskoos adjutantidega, ja soovime neile palju õnnistusi uuel tööväljal. Adjutant ja pr. Thyrén'id võitsid oma lahke naerutusega otsekohe meie südamed, nemad on tulnud kui Jumala saadikud, jättes oma kodumaa Roori, et töötada ja võita hingi meie maal. Jumal õnnistagu neid rikkalikult.

V. Muul, kapten.

toite, mis ei erine milleski toidust, millega nad harjunud Inglismaal. Sarnased sõjameeste ja merimeeste kodused on Armees asutanud kõikjal ümber maailma ning need hinnatakse väga sõjameestest-merimeestest.

tuda, et maailm saaks võidetud Jumalale.

Selleks palume, usume, töötame ja siis võidame.

Joh. Padar, leitn.

Tallinna 3.

Kevad on tulnud lilledega, linnulaulu ja muusikaga. Iga sädelev päikesekiir meelkitab välja, kaugele tumedast majasest. Ometi on meil ruum, mis on olnud hädä koosolek, mõned neist tahan nimetada. 13. mail oli avalik teoõhtu, ühes 2. korpuse seltsilistega, mis kujunes ühemeeliseks perekonnaõhtuks. 23. mail oli tervituskoosolek leitnant A. Tenenile. Nimetatud koosolekul tundis Jumala Vaimu ligiolu ja Tema õnnistust, mis räägib juba iseenesest, et Jumal tahab oma lapsi tervitada viinamäe töö. Esimene vabaühkoosolek Veerenni tänaval 1. ja 2. korpuse ohvitseride osavõtul oli vaimustav ja julgustav elseisvatele võimalustele. Seltsilised ja sõbrad, hoiame ristilipu kõrgel, et Jumal võiks meid kroonida aulise võiduga.

I. M.

Tartu.

Möödunud kuuga algas vabaühõsõda. Trumm täidab auliselt oma ülesannet, kutsudes paljuid kohale, kus lauldakse ja tunnistatakse Jeesusest.

8.—9. mail oli väljamüük, mille tagajärjed olid rahuldavad. Emaapäeva koosolekul 10. mail võisime näha palju kahetsus- ning rõõmupisaraid, sest emad on armastanud meid.

Läti päästekäskjalade külastus oli eriti huvitavat, kiitusi nende mängu ja laulu kohta võib kuulda veel praegu. Lootus, et see ulatas inimeste hinge-kõrvu, ning äratas igatsuse Selle järele, kelle auks lauldi ja mängiti.

Taevaminemisepäha õhtul oli lahkumiskoosolek ltn. Tenenile, nii ei kostnud lahkumishelid ainult kaugelt minevikust, vaid sirutasime käe lahkumiseks, kellega kaasas töötatud. Jumala õnnistused jälgiku teda.

Tervituskoosolek ltn. Katvelile ja ltn. Pihlametsale oli laup., 23. mail. Noored leitnandid, kohates oma esimese töökohaga ja seltsilistega, väljendasid rõõmu, kuigi oli märgata kartust. Meie ütlesime neile südamest teretulemast! Oleme ka üheskoos saanud õnnistatud koosolekuil, millised on möödunud. Töö vajab palju jõudu ja selleks on jõualik avatud ööd ja päevad.

H. Eimann, kapten.

Maailm Jumalale!

Hõiska, lunastatud Siion!

1.

R. M. 364.

1. Kõigest maadest ja rahvastest läbi Me Issand vii Päästearmeed, Täis armastust hingede vastu. Patustele see rõõmu tüüb too. Me kogume hukkadeks kokku, Sõda saatana kuulutama! Saatan põgeneb; hüüame julgelt: Patu ori, on päästmist ka sul!

∴ Jah, tõesti on päästmist ka sul! ∴; Sest su eest on Jeesus ju surnud, Patune, sääl on päästmist ka sul!

2. Vaata ehitud saatana väge, See ihvardab neelata maad. Jeesusega me seista ei karda, Tema kaitses meid saatana eest. Selle lipu all julgelt me lähme Kartuseta siis Kristusega, Tema nimel veel hüüame vahvalt: Patu ori, on päästmist ka sul!

3. Kutsu kõiki, kes vaevatud raskeid, Kes pattudes hukkuvad veel. Meie julgus — see võitluses kasvab, Põrgu armastus hingedes keeb! Siis edasi julgelt kõik lähme Oma Päästaja jälgede sees. Nii et igalpool hüüdsõna kostaks: Patu ori, on päästmist ka sul!

2.

1. Südamest laulegem Jeesusele, Elu Ta ohvriks tood kõigile. Surmaga meie süüd kustutas, Ristil kõik lunastas.

Surma, patu Jeesus võitnud on, Ules tõusnud võiduvürstina. Päästmise läte avanud Ta, Meil' eluleiba toond.

2. Meie eest surma astusid Sa, Armastust, et andsid meil' ka. Viimne tund vaevas 'Sind hirmus piin, Üksinda olid siin.

3. Au sissu, lüksid — halluoluja, Kiitus nüüd olgu Issandale! Laulame kiitust Jeesusele, Mäed, künkad, hõisake!

3.

R. M. 36.

1. Mu lõbud olid patused Maailmas elades, Kuid siis mu vaadet valgustas Sääl Kristus — Püha Tall.

Ah, Sa Isa Püha Tall, Sa ohver Kolgatal, Kes ristil olid surmani, Et teha mulle hääd.

2. Ma nägin Teda ristipul, Täis surmavalu verd. Kui tume püv mind kattis sääl, Nii seistas ristil all.

3. Mu viimse hingetõmbeni Mul meeles Tema pilk, Ta surmas nägin oma süüd, — See südamesse läks.

4. Ja teine pilk mul ütles: „Laps, Mul anna sõidame. Mu veri sinki lunastas, Ja surm viis elue.“

5. Ma tõusin püsti puhtana Ja Vaimu väge sain. Oh Jeesus, Sind ma jälgin nüüd — Sa oled austusväärt.

4.

1. Läbi maade käime väes. Vaimuõõka hoides käes, Võitlustunnil palvetades valvame. Armuviituli lendame, Hing surmast päästame, Valgust hoides neile jõudu anname.

Võitva Jumal-Pojaga, Kes meid pesnud verrega, Hida säästes, patust päästes, Läbi maade kõike väes.

2. Oma valgus-Issandast Kõigest hingest teenime, Tema käsivars toob päästmist vaestele. Nad ta rinnal toetuvad, Tema rahu matsevad, Andestust Ta tõotab halvamalegi.

3. Läbi maade liigume, Patuväge võidame, Päästjal' kiitust toome ikka hõisates. Kui siin võitlus lõppeb, Miljonid on võidetud, Näeme võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

5.

1. Armuõpetus veel kõlab: Jeesus suri ristis pääl. Arm veel tänna vabalt voolab. Rikkalikult, kõigile. ∴; Vend, oh vaata ∴; ristil pääle ülesse. ∴;

2. Rahupaika võid sa leida, Päästaja süles hingata. Hinge võid veel tänna päästa, Patust puhtaks saada ka. ∴; Ära viibi ∴; tänna on veel armuaeg. ∴;

3. Ehk küll armu paljud saanud, Miljonid on päästetud, Siiski armuallik voolab Jeesus haavust sullegi. ∴; Elu sulle pakutakse, Jeesus suri kõige eest. ∴;

6.

1. Ikka edasi rutta nüüd valguse sees, Läbi aegade aastate nüüd, Kuigi tuhanded vaevu ja võitlusi oes, Olgu lootuse randa mu püüd. Ja kui mõnikord hing, minu süda ja meel Oma tahtmise järele teeb, Siiski valgus, mis särab Su tõotuses veel, Koduleel mind küll varjata võib.

2. „Aita kõia mind, Issand, nüüd valguses veel.“ Igal hommikul palve mul see. Oiget tööd teha jõud on mul nõrk siinsel teel, Udu pärast ni pime on tee. Ja kui kardad, siis käekõrval saada mind siit, Varjuma oma valguse pool, Ja kui ohvriks on tee, kust Sa läbi mind viid, Sinu käes siiski kõik on see hool.

8.

1. Ules, vennad, võitlusele, Tõest-ke lippu rõõmsasti! Meie päaliki, Kristus, ise Viib meid võidust võiduni.

Kristus on meid patust päästnud, Tema sees meil ühendus. Põrgu võimust on ta murdnud, Tema läbi võidan ma. ∴; Pääst-ja läbi võidan ma ∴; Põrgu võimust on Ta murdnud. Nüüd Ta läbi võitja ma.

2. Vaatke, kuidas vennad vapraast Meie eel on võidelnud. Ei nad lahkunud armast sõbrast, On Ta jälgis astunud.

3. Vennad, ärge kartke vaenlast, Eluvürst käib meie ees; Juba punab koit ni tahtmist, Kuldne hommik varsti käes.

4. Taevas, vaikeses õnne ilmas, Oma kallist Päästajat näed, Võidukroon sääl on sul valmis, Sinna igavesti jääd.

9.

1. Issand, nüüd ma Sulle annan Oma elu täiesti. Sest et Sinu arm mu nõuab Kõik, mis annud Sa. Võta minu süda tervelt; Armastada tahan Sind; Hoia mind su väega ikka, Et Su tahtmist teen.

Au ja kiitus, hosianna! Kõik ma andsin Jumalale. Ta mind tõesti on päästnud, Veres puhastand.

2. Võta minu tahtmist tervelt, Midagi ei taha ma, Kõik nüüd olgu

KOORID.

1. Ius Jeesus, ius Jeesus, Päril, kaua otsitud, oled Sa mul. Ius Jeesus, ius Jeesus, Rõõmuga hõisates tervitan Sind!

2. Mured ja koormad kõik siia too, Jäta need kahtsuspingile; Jeesus su koormad kõik kergendab, Kus leid sõpra kui Jeesus?

3. Mul on nii vähe anda. Sull' on eest, et Sina oled mul. Mul on ni vähe anda Sull', Kuid kõik seda võta nüüd.

4. Armu leidub siin võiale, Veri, mis kõik patud puhastab, Jõud, mis võitu annab igapäev. Ka sull', ka null'.

I. M. 414 (uus).

5. ∴; Põrgu kantsid võidu tormiga, tormiga ∴; Ta vürsti võimu murra, ta tood riku ära, Põrgu kantsid võida tormiga! Au ja kiitus olgu Tallele, Ustavale Võiduvürstile! Au ja kiitus igavesti Meie kallil Tallele!

6. Vere läbi, vere läbi! On su hing sääl puhastud? Patukõitest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi!

7. Ligemal' Sul, ligemal' Sul, Auline Päästja, mu püüd. Amult kul tean, et see tee, Kes käin, Mind tõmbab Sull' ligemal' nüüd.

8. ∴; Õnnistuskanalik täna mind tee ∴; Mu elu kannu, Mul jõudu anna, Õnnistuskanalik täna mind tee.

9. Ma Jeesusega elan, Mu südamest Ei lahku Ta. Ma Jeesusega elan Ja Jeesus minuga.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Püübletekstid juunis.

Ap. teod.	E. 15. 42:17—25
E. 1. 2: 1—21	T. 16. 43: 1—13
Jesaja.	K. 17. 43:14—28
N. 18. 44: 1—9	
T. 2. 36: 1—10	R. 19. 44:10—23
K. 3. 36:13—22	L. 20. 45: 1—14
N. 4. 37: 1—20	
R. 5. 37:21—38	P. 21. 45:15—25
L. 6. 38: 1—8	E. 22. 48:10—22
P. 7. 38: 9—22	T. 23. 49: 1—16
E. 8. 39: 1—8	K. 24. 50: 4—11
T. 9. 40: 1—11	N. 25. 51: 1—8
K. 10. 40:12—24	R. 26. 51: 9—16
N. 11. 40:25—31	L. 27. 52: 1—15
R. 12. 41: 1—13	P. 28. 53: 1—12
L. 13. 41:14—29	E. 29. 54: 7—17
L' 14. 42: 1—16	T. 30. 55: 1—13

NÄDALA PALVEAINED.

Juuni.	7. Kõik allohvitsetid.
„ 14.	Joomise, mürgi ja mangelise maharusumine.
„ 21.	Leimise ja vaelslapsed.
„ 28.	Kõik kristlikud töötajad.

AUNIMESTIK.

Ohvitsesid.

Kapt. V. Muul 50, leitn. J. Padar 41, leitn. A. Tennen 40, leitn. A. Katvel 35, kapt. H. Eimann 25, leitn. A. Filhamets 25.

Allohvitsetid ja sõdurid.

Sõd. M. Rosenberg 50, muus. Tealane 36, envoi L. Bakul 35, seers. F. Leemann 30, seers. L. Rattik 30, seers. A. Kroos 25, k.-õ. sekr. J. Kanter 25, sõd. Silver 25.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 1 kr. 25 s. ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s.

Ilmuksaeg: 4. juunil 1936.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.

Täna on armuaeg!

Kui kuuled Jeesuse kutsuvat häält, siis ära viibi; ava talle oma süda ja lase teda tulla elama ühes sinuga!

Ära viivita — armuaeg möödub kiiresti!

3. Kord siis astun ma julgelt Su valguse teel Surmalainetes, mis minul ees, Rõõmulaulud, mis teisel pool rannal on veel, Hing mul leiab siis taevase maa. Oli hädasid siin, oli vilets mu tee Käia kuivade kõrbedes sees. Läbi murede, võitluste siiski mind see Saadab sinna, kus valgus mul ees.

7.

1. Kui on süda väsinud ja haige, ∴; Jeesule räägi! ∴; Puudub rõõm ja hingerahu õige, Temale kõnele sest!

Jeesule räägi, Jeesule räägi! Truimast sõpra ei leia sa tõest'. Ta sulle kingib jahutust ja troosti, Aitab sind võitluse sees!

2. Kui on silmad murepirasest, ∴; Jeesule räägi! ∴; Patuhavand hinges sügavamas, Temale kõnele sest!

3. Kui ka kurbus elutaevast kaatab, ∴; Jeesule räägi! ∴; Usku, lootust varju alla matab, Temale kõnele sest!

4. Kui ka vahest tunned surmahirmu, ∴; Jeesule räägi! ∴; Ehk kui ootad Jeesust juba ammu, Temale kõnele sest!

Sulle antud, Mis ma omandand! Issand, võta vastu seda, Mis nüüd Sulle ohvriks tuon. Oma elu annan Sulle, Sa mul annud ta.

3. Püha Vaim, Sa oled näennud, Et ma nii kõik andma pean. Püha veri, mis on jooksund, Mind ka pihitsel, Püha Isa, näite enam. Oma väge, armastust; Jää mu juure igavesti, Ära jäta mind!

10.

1. Nüüd käib me maa üle auline päästisvoog. Ja patused põevad Me Jeesuse juurde, kes päästa neid võib. Oh, kuid sina nendega?

Oh, kuid sina nendega? Oh, käid sina nendega, kes ruttavad Jeesuse juurde just nüüd? Oh, käid sina nendega?

2. Nüüd väike hulgaie palves ja ootuses on, Ja neile ta ilmub veel. Ja Vaimuga täidab neid, sur nendele õnn. Oh, kuid sa ka palve teel?

3. Suur hulk sääl seisab ükskord taeva ajujärje ees, Uut laulu sääl laulab ta, Kuldkandid neil käes, valgeis riietes nad. Kas oled sa siial kord ka?

Oh, saada nüüd, palun ma, Su voog minu üle ka! Su päästisvoog lase tulla just nüüd, oh Jumal, mu üle ka!